

Luna asta iesim, pentru putin timp, din orizontul nostru retrograd si ne integrăm în marea familie a valorilor minoritare. Este "un prilej de a sărbători viața și cultura LGBT", "o ocazie de a ne bucura de diversitatea lumii în care trăim", samd. Cunoaștem refrenul, mai ales că fenomenul a capatat amploare...

Sunt cel puțin două mari probleme pe care le vad în această mișcare. Tot currențul se bazează pe o axiologie relativistă și o antropologie indoieșnică. Se presupune, în stil marxist, că o producție culturală sau spirituală ar avea vreo valoare doar prin ocuparea, în cazul de față sexuală, a celui care o produce. În trecut era muncitorul, azi este homosexualul. Dacă avem vreun membru LGBT creator de artefacte culturale atunci e gata de expus la muzeu, bun de predat la școală și imortalizat în canonul postmodernității.

Contribuția sa, chiar și în cazul în care vorbim de o autentică producție artistică, nu poate fi omologată decât prin raportare la criteriile corectitudinii sexuale, și nu la niste valori universale perene. De pilda, nu-l apreciem pe Ceaikovski pentru creațiile sale decât în mod secundar, în primul rand ar trebui să lesinam de admiratie pentru homosexualitatea sa. La fel în cazul altor mari creatori din trecut. Astăzi în schimb, artiștii își definesc identitatea spirituală mai puțin prin opera și mai mult prin biografie. Ești un membru LGBT, poate și dintr-o minoritate etnică, atunci ai toate sansele la omologarea artistică.

În tipul acesta de filozofie, conceptual de om, înțeles în sens comun, își pierde consistența. Pentru a exista așa ceva, ar trebui să avem o structură comună, un limbaj identic și standarde imuabile. Dar nu mai există decât diverse parohii, fără niciun fel de dialog între ele... și limba de lemn a corectitudinii politice. Omul devine relevant doar prin deviere. "Diversitatea lumii" în care trăim nu înseamnă regăsirea unor idei comune sub aparență unui limbaj diferit, în felul în care,

Scris de Ninel Ganea

Luni, 04 Februarie 2013 23:40

de pilda, crestini descopereau in filozofia grecilor preocupari identice. Nu. Astazi diversitatea poate fi data de experimente de pedofilie (unul dintre invitati la eveniment a sustinut fortarea copiilor la sex si scaderea varstei la care sexul sa fie consumat, la 12 ani), de barbati pe tocuri si femei tunse ca Elvis.

A doua problema e data de finantarea acestor miscari. "He who pays the piper calls the tune". E limpede ca marea familie LGBT ar fi incapabila sa se descurce doar prin sprijinul unor donatori privati, autohtoni sau alogeni, asa ca Ambasada SUA si Ministerul de Externe al Olandei contribuie din plin la realizarea proiectului. Jucam cu totii pe melodia integrarii si mimam independenta. Incercati sa va imaginati cum ar fi daca Rusia ar sprijini niste experimente culturale la Bucuresti. (Stim cu totii ca Rusia e o tara care sta prost cu drepturile omului, in special in viziunea agentiilor finantate de aceleasi state occidentale.)

In fine, o ultima problema tine de demoralizarea unui popor. Nu e ceva care sa sara in fata imediat dar se pot observa deja in aceasta directie tendinte puternice. Pentru o buna teoretizare se pot consulta manualele [Scolii de la Frankfurt](#), traduse inca de pe vremea dictaturii. Revolutia culturala declansata este televizata, dar putini isi dau seama de ce se intampla, fiind anesteziați de virusul entertainmentului.

[Actorul Mihai Coada](#)

povestea, intr-un interviu remarcabil, cum scenaristii unui serial de succes au venit in urma cu mai multi ani cu ideea sa introduca in film personaje homosexuale. Atunci a existat o mica opozitie si a fost evitata sincronizarea cu marile teme ale Occidentului. Astazi, insa, publicul a devenit familiarizat, mai ales ca micul si marele ecran il ajuta din plin.

Potrivit gandirii noi, "nicio propagandă nu te poate convinge să devii gay sau lesbiană, cel mult îi poate convinge pe unii să nu mai trăiască în minciună și să recunoască ce și cum iubesc". In fapt, suntem in plin marxism. E vorba de descoperirea falsei constiintelor si de indepartarea "controlului ideologic" pe care se presupune ca majoritatea l-ar exercita. Romanii sunt ajutati sa isi descopere noi posibilitati sexuale, sa renunte la prejudecati, filozofii patriarhale si religie, iar apoi sa isi rescrie istoria in limbachul vinei colective. Si uite asa apare Muzeul Taranului Roman ca partener la un eveniment de care, in aparenta, nu-l leaga mai nimic. Insa stati sa apara noua generatie de cercetatori etnografici si literari instruiti la cele mai "update" scoli si o sa vedeti ce hermeneutica sexuala se poate face in Fefeleaga, Morometii si Ion. Nu suntem chiar asa de departe de momentul acela, daca nu s-or fi pus deja pe treaba.{jcomments on}